Ч. 22. Субота 10 лютого (28 січня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи соймові. — Престольна бесїда цїсаря Вільгельма.

На нинїшнім засїданю сойму, яке визначено на 10 годину рано, уміщені такі справи: 1) Перше читане справозданя Видїлу краєвого в предметі закона призволяючого громадї Княгинин село (повіт Станиславів) на побір громадских оплат від чиншів найму. 2) Перше читане внеску п. Жардецкого і тов. в справі заснованя реальної ґимназиї в Лежайску. 3) Перше читане внеску п. Біса і тов. в справі будови дороги від громади Буянова через громаду Вовчуволю і Ранизівску волю до Ранизова. 4) Перше читане внеску п. Вжесьньовского і тов. в справі обсадженя доріг деревами овочевими, взглядно ужиточними. 5) Перше читане внеску п. Кренжля і тов. в справі підмоги для людности сільської навіщеної язвою полевих миший та посухи. 6) Перше читане внеску п. Птака і тов. в справі винагороди сьвідків покликуваних ц. к. староствами в урядових справах. 7) Перше читане внеску п. Мияка і тов. в справі заснованя коширской школи в Лонцку та 8) Перше читане внеску п. Мияка і тов. в справі заснованя садівничої школи в Лонцку.

Відтак слідують другі читаня: 9) Справоздане комісиї банкової о справозданю Видїлу краєвого о краєвій Центральній Касї для спілок рільничих у Львові. 10) Справоздане комісиї санітарної о справозданю Видїлу краєвого відносячім ся до розширеня і адаптациї загального шпиталю в Перемишлянах. 11) Справоздане комісиї буджетової в справі запевненя з боку краю виплати емеритур, вдовичих платень і додатків на виховане дїтий для учителів для заведеня для глухонїмих у Львові. 12) Справоздане комісиї буджетової о замкненю краєвих фондів за рік 1910. 13) Справоздане комісиї промислової о справозданю Видїлу краєвого в предметі побільшеня промислового фонду. 14) Справоздане комісиї буджетової в справозданях Видїлу краєвого в справі будови шкіл народних та о внесеню п. Кляского в предметі утвореня позичкового фонду на будову шкіл в містах. 15) Справоздане комісиї о краєвій продажи соли. 16) Справоздане комісиї зелїзничої о чинностях департаменту IV. Видїлу краєвого в зелїзничих справах за час від 1 липня 1910 до 30 червня 1911. 17) Справоздане комісиї громадскої о справозданю Видїлу краєвого в предметі закона водопроводового для міста Перемишля. 18) Справоздане комісиї буджетової в предметі петициї громади корол. стол. міста Львова о поруку краю для позички 6,000.000 К в облїґах зелїзничих банку краєвого на цїли інвестицийні міских закладів електричних.

Нововибраний німецкий парлямент зібрав ся вчера на перше засїдане. Засїдане відкрив президент із старшини пос. Треґер, а цїсар Вільгельм відчитав свою престольну промову такого змісту.

На вступі сказав цїсар, що цїлию єго дїяльности є удержане сил держави і державного порядку та бережене народного добра у всїх верствах і клясах, як також скріплене сил і поваги німецкого народа. Згадав про значіне справи суспільної опіки і закони, ухвалені в тім напрямі попереднім парляментом, висказуючи надію, що таким самим духом буде пронята нова палата. Державні фінанси добрі і небавком удасть ся дійти до їх цїлковитого уздоровленя. З вдоволенєм згадав цїсар про розвиток торговельної і промислової підприємчивости Німеччини. З огляду на ті поступи правительство і дальше буде стояти на основі дотеперішної митової полїтики в приготовлю

ШТУКА ДНЕВНИКАРЯ.

(З голяндского — Юстуса ван Мавріка).

(Конець).

Мертва тишина і непроглядна пітьма залягає цїлу комнату, лиш сюди і туди перескакуюча синява електрична искра пуддінґової машини робить безупинно свою дорогу і правильно та тихо тикає годинник. Липка маса капає із стелї на лице і руки панї Альберс, від часу до часу чує як якийсь кусник з твердшої материї паде на єї нічний чипець.

Воздух цїлковито переповнений якимсь відражаючо солодкавим запахом, а коли вдова поступила крок наперед, єї нога посовгнула ся на чімсь гладкім і мягкім. Вкінци по кількоразових даремних пробах, удало ся пану Бровнінґови засьвітити погаслу нафтову лямпу. Страх пошибає бідну господиню, коли робить відкрите, що то тріс резервоар пуддінґової машини.

Розинки, цикати, піна з яєць, тїсто і помаранчеві шкірки розкинені неймовірною силою по цїлій комнатї; липка маса нїчого не пощадила: вздовж тапет, із стелї і віконних занавіс повзають на долину поволи і сумно кусники цикати і розинки, а помаранчева шкірка корчить ся мов хробаки в ясно-жовтій масї. Мр. Бровнінґ глядить на всьо остовпілим поглядом, а панї Альберс зітхає:

— Великий Боже, яка страшенна шкода.

Нараз роздала ся над ними дика мельодия, що звучить мов шалений реґіт: то мадярский чардаш, уложений на контрабас. Видобувані з нею паном Контезінїм з неймовірною зручностию фляжеолетові тони слїдують по собі незвичайно скоро і болючо потрясають кождим нервом слухачів.

Анґлієць сопить з гниву і думає над местию; але що на те порадити? Нараз якась щаслива — правдиво анґлїйска гадка зродила ся в єго мозку. Хапає велику зелїзну бляху, на якій стоїть єго апарат, витягає єї з напруженєм всїх сил з під пуддінґової машини і починає нею сильно трясти. Нїколи не наслїдувано на сценї грому вірнїйше, як в тій хвилї в мешканю панї Альберс.

Настав страшенний гамір; шиби бренчать у вікнах, немов би кождої хвилї мали потріскати, всьо в комнатї гудить. При тім лунає на горі чардаш чим раз скорше; завиваючи, воркотячи і стогнучи мішають ся тони басу з гримотом Бровнінґової бляхи.

А серед цїлого того пекольного гамору і лоскоту відбуває стїкаюче тїсто поволи свою сумну дорогу по стїнах.

На пів мертва покидає панї Альберс то нещастне місце. Кількох сусїдів стоїть перед дверми і голосно протестують против обридливого концерту, який сполошив їх із сну. А чардаш чим раз більше дико звучить і чим раз голоснїйше гремить бляха. Вкінци басїст складає оружиє. Ще одни послїдний удар Анґлїйця, але такий, немов би десь близько ударив грім — відтак тишина, мертва тишина.

Утомлений паде пан Бровнінґ між нещастні рештки пуддінґу; а між тим пан Контезінї сїдає при своїм столї, бере за перо і пише фантазию на контрабас, чардаш з супроводом грому на струну E, закінчене на A-moll.

— C'est magnifique — воркоче до себе — той Anglais піддав менї добру гадку.

Бідна вдовиця ще не випила чаші своїх мук, бо коли по кількох днях вернув росийский механік, не мала вже нї хвильки спокою.

Именно привіз він з собою пачку, яку з найбільшою обережностию сам вніс на гору, поставив єї в комнатї коло вікна і показуючи єї своїй господини, сказав неможливою німечиною:

— Дуже небезпечне, не рушати, динаміт!

Блїда як стїна шептала панї Альберс до своєї сестри дрожачим голосом: — Той Росиянин страшний, то якийсь нїгілїст!

Ока не могли вже зажмурити обі ті бідні женщини, від коли знали, що може їм лучити ся. В своїх гадках бачила вже панї Альберс, як криша дому розлїтала ся, здавалось їй, що чує страшенний гук динамітової експльозиї, відчувала — так сказатиб — як єї тїло розлїтало ся на кусні, а перед єї душевними очима виринув нагле о много страшнїйший образ: полїция, що прийшла арештувати нїгілїста!

На щастє дав ся Росиянин намовити, що добровільно випровадив ся, очивидно не заплативши чиншу, а коли зараз по тім господиня разом з сестрою порядкувала комнату, зробили несподіване відкрите.

— Поглянь-но, знаєш що то за зьвірятка? — Ґрета ужила числа многого, бо друга комаха пробовала дігнати як найскорше свого товариша. Панї Альберс поволи наблизила ся, поглянула з витягненою шиєю на

ваню і заключуваню нових торговельних трактатів.

Для скріпленя німецкости за границею буде внесене предложене, що нормує державну приналежність Німців, перебуваючих за границею, щоб улекшити їм задержане приналежности до німецкої держави а нове еї набуте.

Престольна бесіда заповідає предложене в цїли скріпленя оружної сили на суши і мори та додає, що приготовлюють ся закони про фінансове покрите тих заряджень. Бесідник апелює до парляменту, щоби закони ті скоро полагодив в інтересі вітчини.

Про готовість Німеччини до мирного полагоджування міжнародних спорів, коли то відповідає достоїньству та інтересам держави, свідчить умова заключена з Францією. Побіч удержування союза з Австро-Угорщиною і Італією політика Німеччини має на меті удержувати приязні зносини зі всіми державами на підставі взаїмного поважаня і доброї волї.

В часї читаня відзивали ся оклики „славно“ при згадцї про користне фінансове положене, про дальшу політику торговельних твактатів, особливо про означене конечности оборони національної чести, про удержуване і помножене оружної сили на суши і мори а вкінци при уступі про відношене до заграниці.

В порівнаню з попередними бесідами оногдашна бесіда замітна зазначенем, що Німеччина буде старати ся удержувати добрі зносини з иншими державами на підставі взаїмного поважаня і доброї волї.

Новинки.

Львів, 9 лютого 1912.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав ордер зелїзної корони 1 кл. п. Міністрови справедливости дрови Вікторови Гогенбурґерови.

— **Іменованя.** Пан Міністер справедливости іменував в етатї департаменту рахункового висшого суду краевого у Львові, ревідента рахункового, Стан. Лєнчевского радником рахунковим.

— **Філїя Руск. Тов. Педаґ. в Буську** закупила скіоптікон і буде, почавши від другої половини сего місяця, давати відчити по селах свого округа. Просить ся проте всїх прихильників просьвіти нашого народа бути нам помічними в сїй справі і по приготовленю в своїй місцевости чого треба, відноситись до нас о висланє прелеґента. Рівночасно просимо горячо о надсиланє датків на закупно серій сьвітлянок до історії України-Руси. За видїл: о. Теодор Біловус, голова, В. Кузьмич, писар

— **Великий огонь** вибух оногди около 8 год. вечером на Пасїках галицких за Личаківскою рогачкою. Коли на місци пожежі явила ся сторожа пожарна, горіли будинки на фільварку СС. Бенедиктинок вірменьских. Згоріли дві стодоли, а шкода виносить 3000 К. Доходженя виказали, що огонь був підложений. Виновника пожежі доси не вислїджено.

— **Величезна повінь в Ішпанії.** З Мадриду наспіла нинї така вість: Катастрофа повени в Севілії прибирає щораз грізнїйші розміри. Ріки позаливали поля і села в цїлій провінції. Серед жителїв настала страшна нужда; 15.000 робітників есть без працї. В селї Альгода затонула барка з котрої роздавано поживу: три особи утопили ся. Зливний дощ паде безнастанно мовби підчас потопу. Жителї працюють з цїлої сили коло ставленя гребель і гатий, щоби спинити розбурхані филї.

— **За чужу кривду віддав житє.** Перед кількома днями помер в шпитали наймит з фабрики хлїба „Меркур“ на Левандівцї, а житя позбавили его якісь розбишаки, що заходили від часу до часу „у вільних хвилях“ до шинку напротив згаданої фабрики. Може бути, що ті розбишаки вже від давна мали якусь злість на Міська, а може лагодили ся до якогось нашого розбишацкого нападу, бо в шинку острили зовсїм отверто ножі і відгрожували ся при сїм людем з фабрики. Якраз від ту пору зайшов до того шинку якийсь хлопець з фабрики, щоби купити тютюну і дав шинкарцї 5-коронївку. То підглянув один з опришків, приступив до хлопця і вдарив в карк а хлопець випустив гроші на шинквас. Гроші в одній хвили щезли, а перелужений хлопець втік до фабрики і розповів Міськови, що стало ся. Місько пішов тодї до шинку, щоби відобрати гроші, але ледви показав ся, як 4 розбишаки кинулись на него, звалили на землю і стали колоти ножами та копати обцасами так, що Місько в кілька годин по тім коли его відставили до шпиталю, помер.

— **Остереженє.** Міністерство справ внутрішних поручило урядам поліційним остерігати перед еміґрацією до Арґентини, де робітники, котрих замовила гамбурґска фірма „Фальк і Спілка“ гинуть з голоду в як найбільшій нужді. Агенти тої фірми увихають ся вже по Галичинї, нехайже їх стережуть ся наші люди і не дають ся заманити!

— **Репертуар руского театру у Львові.** Саля „Gwiazdy“ ул. Францїшканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

В суботу 10 другий раз „Циганьска любов“, оперета в 3 дїях Фр. Легара.

дивне зьвірятко і усунула ся безсильно на одно з близьких крісел.

— Ах Боже, ах Боже! То найгірше з усього!

Минув місяць; пан Броввінґ вирізнав як найточнїйше свій рахунок, але не без того, щоб не відчислити по ґульденї за кожду штуку достарчуваного пуддінґу.

А що до пана Контезінїого, то той від часу того памятного вечера жив в безнастаннім спорі і гніві з Анґлїйцем і одного дня винїс ся разом з своїм інструментом, аби „де инде“ концертувати.

Дармо ждала пані Альберс кілька днів на его поворот. Він не вернув. хоч на диво его великий куфер все ще стояв в комнатї. Коли его отворили, показало ся, що була в нїм пара зношених панчіх, кусник кальофонії і брудний перед від сорочки.

— А проче то француский вітер! — кликнула зітхаючи пані Альберс, коли зробила то незвичайно прикре відкрите, що бас пана Контезінїого нїколи більше не буде єї непокоїти.

— Велика страта — зітхала Ґрета. — Такий обманець! Колиб ти була задержала доброго пана Бльомерса, Анно! То був порядний чоловік і — платив так точно!

Мовчки, мов втїлений смуток, стояла честна вдовиця в своїй зовсїм знищеній комнатї; сльози, які оповідали о журбі і жалю, спливали по еї колись гладкім лици. Она тихо зітхнула, але уважний слухач міг би був з того зітханя вичути імя Бльомерса.

* * *

Вистава процвитала і розвивала ся, найрізнїйші будинки не могли помістити товпи відвідуючих, які безнастанно напливали. Спека була всюди майже не до знесеня і всї ті пріючі люди одноголосно кликали: — Того за богато, ох, надто богато!

Небо зрозуміло той крик розпуки і вислухало его, бо нараз мала хмарка заслонила часть овиду. Хмара ставала більша і більша і ясне червонаве небо прибрало поволи сіру краску. Зірвав ся вогкий західний вітер, а за ним прийшов напрасний дощ, що дуже добре покріпив цїлковито утомлених людий.

— Знаменито! Славно! Величаво! Правдиве добродійство! — говорив кождий, між тим як земля жадно всисала осьвіжуючі каплї дощу.

Друга злива прийшла по першій, відтак трета, четверта, пята і шеста. Вкінци — майже здавало ся, немов би в природі мала запанувати знов рівновага — дощ падав без перерви цїлий місяць.

— За богато! О, надто богато! — чути було з усїх сторін. — Погано! — нарікали підприємцї; але дарма. Юпітер Плювій заволодїв цїлим західним небом: ставав чим раз щедрійший.

Прийшов конець серпня і все ще лило без перерви мов з цебра. На улицях Амстердаму стало замітно тихо. Площа виставова виглядала мов в часї потопу.

На улицях, на площах, всюди царювала глубока тишина, понура, мертва тишина. Віднаємцї комнат повивішували картки на своїх вікнах і великаньскими буквами заповідали незвичайне обнижене цїн. Але нїхто навіть не дивив ся на то і поволи безнастанний дощ змив ті букви. Многі готелярі застановили свої виплати, а члени виставового комітету день і ніч роздумували над тим, яких средств вхопити ся, аби покрити великаньский недобір.

Місто було мов вимерле і вкінци від'їхав і послїдний чужинець; то був парасольник, що виставив свої вироби і продав їх по казочних цїнах.

Пані Альберс смертельно занедужала; Анґлієць давно від'їхав, полишив їй на памятку непоборину ненависть до пуддінґу.

Честна вдовиця була над гробом, пропасниця зруйнувала цїлковито еї здоровлє. Ґрета, що в наслїдок безнастанного тяжкого катару зісохла на щипу, ходила в часї недуги коло своєї сестри з пожертвованем, коли она в своїх диких хоробливих маяченях з розпукою кликала: — О Бльомерс, о добрий, честний Бльомерс, о добрий, честний Бльомерс! Чому я вас вигнала від себе?

Вкінци упокоїла ся тихо, а коли бідна жертва недостачі мешкань була похоронена, присьвятив їй пан Бльомерс ізза старої приязни посмертну гадку в „Поранній ґазеті“, а послїдні зворушаючі слова тої згадки були:

„Померла в цьвітї житя. Недостачи мешкань принесла їй смерть. Вічна їй память!“

На тім кінчив ся фейлєтон. Пан Блюмерс прикликав хлопця і дав єму послїдний кусник рукописи, аби заніс до друкарнї. — Так — сказав до себе вдоволений — поки що вистане того. Дай Боже, аби зробило таке враженє, як моя перша статя.

* * *

Кілька днів пізнїйше сидить Бльомерс вигідно при снїданю, коли дає ся чути добре знакоме ему стукане у двері костистого пальця панї Альберс.

— Прошу!

— Добрий день, пане Бльомерс; як вам спало ся.

— Дякую красно, чим можу служити?

Пані Альберс глядить усьміхаючи ся на свого комірника, покашлює з тиха і каже, витягаючи з під запаски часопись, в яких містив ся его фейлєтон:

— Ви трохи пересадили, пане Бльомерс.

— Як то?

— Може оно так зле не буде! Ах Боже! Менї й сестрі аж мороз по тїлі переходив від того!

— О, о!

— Так, пане Бльомерс, я справдї незвичайно налякала ся, коли читала так публично моє імя в часописи, то не хорошо з вашої сторони! — Але по зрілїй розвазї —

— Прошу?

— Хотїла я вас просити, чи ви не лишились би у мене. І моя сестра гадає, що властиво лїпше мати щось певного як на непевне пускати ся. Ви спокійний, порядний чоловік, отже....

— Лишаюсь тут, добре! Але коли не маєте нїчо против того, то зробім малий контракт. Лиш для певности, знаєте, пані Альберс!

— Як хочете, пане Бльомерс. Менї всьо одно, лише, прошу, будьте так добрі не друкувати більше в часописи мого імени і моєї сестри, люди будуть зизирати ся за нами на улици, я справдї того встидаю.

— Ах, не журіть ся тим! Імена Альберс, Ґрафа, Анна, Бльомера приходять лиш у вашій часописи, в прочих числах суть инші імена.

Аж до нинїшного дня полишило ся для пані Альберс загадкою, як то було можливе і тому коли про пана Бльомерса говорить каже все з поважанем: То дивний нарід ті дневникарі, роблять такі штуки, з яких нїхто при найлїпшій волї не буде мудрий. Так, так, перед ними треба дуже стеречи ся!

— **З зелізниці.** Від 1 мая 1912 поодинокі поспішні поїзди межи Львовом а Віднем будуть їздити скорше а то як внаслідок прискореня самої їзди так і внаслідок того, що будуть коротше задержувати ся на стациях. І так при поспішнім поїзді Відень 12 год. 25 мін. 35 по пол., Краків 8 год. 10 мін. вечером, скорочене буде виносити 31 мінут; при поїзді поспішнім Відень 10 год. 15 мін. вечером Краків 5 год. 50 мін. рано, 35 мінут; при поїзді поспішнім Відень 9 год. 20 мін. вечером, Краків 5 год. 25 мін. рано, 27 мінут; при поїзді поспішнім Відень 10 год. 15 мін. вечером, Краків 6 рано скорочене буде виносити 40 мінут. Так само від 1 мая при поспішних поїздах Відень 12 год. 25 мін. по полудни і 3 год. 20 мін. по полудни, ваґони третої кляси, котрі доси при поспішних поїздах курсували лиш межи Пперовом а Іцканами, будуть курсувати на цілій лінії Відень-Іцкани, що вдоволить бажаню широких кругів інтересованих.

Загальний рух на шляху Тересин - Іване пусте як також рух товаровий на лінії Вигнанка-Тересин-Скала східно-галицких зелізниць льокальних заведень на ново з днем 8 лютого поїздами 2760 і 3860. — Дня 9 лютого заведено на ново застановлений часово курс ваґонів турнусових при поїздах 313/1215 і 1218/314 межи Львовом а Чортковом.

— **Самоубийчий замах в суді.** Вчера рано відбувала ся перед звичайним трибуналом карна розправа против Еміліяна Гучковского о обманьство. Гучковский був свого часу мундантом у адвоката дра Біляньского і спроневірив на его шкоду кілька тисячів корон. Підчас вчерашної розправи, около години пів до 12-ої попросив Гучковский предсїдателя, щоби позволив ему вийти, отже вийшов в супроводі дозорця вязничного. По кількох хвилях впав однак на землю, зачав кидати ся по підлозї, а з рота точила ся ему піна. Зробив ся крик і Гучковскому кинулись на ратунок. Лікарі ствердили, що він в самоубийчім намірі зажив креозотову пастильку. Лікарі подали ему поміч і розправу відрочено до 15 с. м., бо Гучковскому не грозить вїяка небезпечність.

Господарство, промисл і торговля

— Загальні збори філії Краєвого Товариства господарского „Сільский Господар" в Яблонові відбудуть ся при участи делеґата головного виділу товариства дня 15 лютого с. р., то є в четвер на Стрітенє Господне в читальни „Просьвіти" о год. 1-ій по полудни в Яблонові. Всї Хв. Кружки яблонївскої філії повинні взяти в загальних зборах своєї філії як найчисленнїйшу участь. Виділ філії запрошає на сї збори також всїх, кому ся справа лежить на серци.

— **III. загальні збори Тов. кредит. зареєстр. „Власна Поміч" в Станиславові** за 1911 р. скликують ся на второк дня 20-го лютого 1012 р., котрі відбудуть ся в Станиславові в льокали товариства о год. 10 зглядно 11 перед полуднем. О год. 8-ій рано того дня відправить ся Служба Божа в катедральній церкві. О год. 10 рано отворене заг. зборів з порядком дневним: 1. Відчитане протоколу послїдних заг. зборів з дня 28 лютого 1911 р. 2. Відчитане звіту п. ревізора Союза ревізийного. 3. Звіт Управи з дїяльности за р. 1911. 4. Звіт контрольної комісиї Надзираючої Ради і внесене на уділенє абсолюториї. 5. Внесене Надзираючої Ради що до подїлу чистого зиску. 6. Вибір 3-ох членів Надзираючої Ради на місце уступаючих і зглядно заступників. 7. Зміна §§ статута 6, 7, 9, 10, 13, 16, 18, 20, 23, 24. 8. Внесеня членів. — За управу: *Т. Матейко, М. Бровко.*

— **Зараза пискова і ратична** звана також слинавкою, обмежила ся — як доносить „Gazet-a Lwowsk-a" — в Галичині лиш на 72 місцевости. Можна длято сподївати ся, що ся зараза вже кінчить ся і що ще сего місяця зовсїм закінчить ся. Тому однак, що появляють ся безнастанно ще нові вибухи слинавки, котрих жерела не звичайно годі викрити. Намістництво видало старостам нові порученя в цїли викритя укриваних огнищ заразн і змоги знищеня еї ще в зимових місяцях.

Телеґрами.

Краків 9 лютого. Процес против редакциї „Czas-y" і „Glos-y Narod-y" о обиду чести виданий Русинами, буде, як здає ся, відложений до цьвітневої каденциї. Оборонцї зажадали візваня до розправи всїх важних сьвідків, між иншими також і Раковского. (Розходить ся о звістні „пруські марки". — *Ред.*).

Сераєво 9 лютого. Після комунїкату оголошеного в партийнім орґані хорватского народного союза „Hrvatska Zajednica", головний виділ того союза ухвалив на послїднім засїданю в засаді фузию з католицким союзом під услівем, що епископ Штадлер оголосить насамперед в епархіяльнім вістнику знесенє інтердикту, котрим свого часу обложив народний союз.

Берлин 9 лютого. Король чорногорский Николай відїхав до Петербурга.

Білград 9 лютого. Король поручив Міловановичеви місию утвореня старо-радикального кабінету.

Петербург 9 лютого. (Пет. Аґ.) Стан здоровля Вел. кн. Константина погіршив ся значно.

Константинополь 9 лютого. У відповіди на ноту Порти в справі подій на Креті, держави охоронні відповіли, що не позволять на нарушенє status quo на Креті. Порта єсть вдоволена тою відповідповідию і не займає ся більше справою Крети.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубым друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем числ мінутовых.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, **3·40**, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·41** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденно, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, **8·46**, 11·13.
†) до Красного.

До Чернівець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·30**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/5 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·42, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·42, 7·15†) **8·35**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Чернівець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·[illegible].
§) Від 18/5 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·11, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозинського під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).